

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 37

červen 2010

OBSAH

Na slovíčko s Milanem a Lenkou

/1-2

OASA

Spousta raněných v OASE - slovem /3-4

Spousta raněných v OASE - obrazem /5-6

Rodinný průvodce

10. celorepublikové setkání ZA LANO 29.5.2010 Svitavy /7-9

Tematické dílny... /10

RESPIT

Vyhodnocení odlehčovací služby RESPIT za rok 2009 /11

Klub Brána

Odměňovací Víkend dobrovolníků 18.- 20. 6. 2010 /12-14

Znamé osobnosti - závěrečná BRÁNA /15

Dinopark 22.5.2010 /16-18

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.

Výstavy v ÁMOSU /19-20

Milí čtenáři, letně naladěni,

dnešní časně letní úvodník (psáno 21. června) by měl správně vonět létem, sluncem, zelení, ovocem, barvami, teplem, přírodou, historií a kdoví čím ještě. Nejsem zrovna kouzelník, ale při troše fantazie se každý z nás může na tyto příjemné věci těšit. Ať už budeme doma, v lese, na chalupě, u řeky, u rybníka, u moře, na horách, kdekoliv. Naordinujme si dostatek volných dní s našimi nejbližšími, kdy nemusíme brzy vstávat.

A k tomu připojuji jedno zamyšlení, které jsem vyčetl z jakési moudré knihy. To zamyšlení by mohlo mít titulky „**neštěstí, nebo zkouška a úkol**“. Prožívat postižení našeho dítěte jen jako neštěstí vede většinou k pasivitě, rezignaci, smutku, izolaci - což nepomáhá ani nám, ani dítěti. Mnohem lepší je přejít do aktivity (najít na ni sílu). Hodně nám může pomoci přijmout svou situaci jako životní zkoušku a úkol. Na zkoušku je nutno se připravit, úkol je třeba zvládnout. K tomu je nezbytné mobilizovat síly a vytvořit atmosféru spolupráce v okruhu blízkých. Probudíme svůj organizační talent, své manažerské schopnosti, svou zručnost a moudrost, získáme spolupráci odborníků.

Napadají mně teď dvě (vlastně tři) místa, kde lze nacházet motivaci a povzbuzení pro hledání síly, přijímání a překonávání zkoušek. Tím prvním bývají svépomocné skupiny rodičů, ať už formální, či neformální - každý rodič má něco, v čem je skvělý, co už překonal, kam se už posunul, čím může ostatní nabudit.

Druhým je možná paradoxně internet - v poslední době jsem viděl dvě krátká videa s velikým nábojem motivace.

2 Na slovíčko s Milanem a Lenkou (zakladateli projektu)

Jelikož ještě neumím vkládat do tištěného slova video, vložím zde tedy alespoň odkaz - najděte si chvíli, velmi to doporučuji

<http://www.videacesky.cz/ostatni/bez-rukou-bez-nohou-bez-starosti>

<http://www2.godtube.com/featured/video/my-redeemer-lives-team-hoyt>

Třetím místem pro motivaci a povzbuzení je pro mnohé víra, Bůh, Boží slovo. Kdo má uši, slyš.

A tak snad i tento letní čas bude pro nás časem hledání a nacházení sil, motivace, povzbuzení, radosti ze života, času pro své nejbližší. To vám všem moc přeji.

Milan

Pro náš Zpravodaj VÝZVA nakreslil Jan Kliment. Děkujeme.

Spousta raněných v OASE - slovem

„První pomoc je souhrn úkonů, které děláme pro záchranu života druhé osoby.“

A právě na záchranu života svého či někoho jiného bylo zaměřeno pracovní setkání asistentů (PSA), které se konalo 27. dubna 2010. Nejprve byli asistenti a také ostatní zaměstnanci Centra pro

rodinu a sociální péči o.s. proškoleni v bezpečnosti práce a požární ochraně (BOZP a PO). Lektor pan Kapler seznámil účastníky školení kromě jiného i s riziky spojenými s výkonem práce, seznámil je s různými druhy hasicích přístrojů a prakticky předvedl, jak s hasicím přístrojem správně manipulovat.

Po skončení tohoto školení čekala na osobní asistenty první pomoc. Školení první pomoci bylo rozděleno do dvou částí, první byla teoretická a po obědové pauze následovala praktická část. V dopoledním bloku byli asistenti teoreticky seznámeni s jednotlivými úrazy (např. krvácení, šok, bezvědomí, epileptický záchvat, popáleniny atd.) a s jejich

ošetřením. Účastníkům školení bylo předvedeno, jak správně provést masáž srdce a umělé dýchání - tzv. kardiopulmonální resuscitaci, kterou si následně mohli vyzkoušet na figuríně. Osobní asistenti si také na sobě navzájem vyzkoušeli stabilizovanou polohu či Heimlichův hmat.

Odpolední část školení byla zaměřena spíše prakticky. Účastníci byli rozděleni do sedmi skupin. Každá skupina si podle čísla musela najít svého raněného, ošetřit jej a zavolat záchrannou službu. Ranění byli namaskováni tak, aby zranění vypadalo co nejméně, a předem měli zadáno, co mají dělat (např. být v bezvědomí, nekomunikovat, upadat do šoku atd.). Pro ošetřující byl nachystán obvazový materiál a jiné pomůcky, záměrně jich však nebylo dostatek, proto záleželo na každé skupině, jak rychle bude ošetřovat a zda na ni potřebný materiál zbude, pokud ne, museli si poradit jinak. Po ošetření raněných následovalo kolečko, kde jsme společně rozebrali jednotlivé úrazy a jejich ošetření. Moc děkuji celému realizačnímu týmu za pomoc a podporu a také raněným za skvělé herecké výkony 😊...

V květnu proběhly ve službě OASA osobní pohovory a 29. června čeká na asistenty PSA zaměřené na Alternativní a augmentativní komunikaci.

Pavla Kadlecová

Desetiletého neposedu poslala maminka do náboženství. Když se odpoledne vrátil, ptá se ho, co se naučil.

Děcko vypráví: „No, paní katechetka nám vyprávěla, jak Bůh vyslal Mojžíše za nepřátelské linie na záchrannou misi, která měla vyvést Izraelce z Egypta. Když se dostal k Rudému moři, nechal své ženíky udělat pontonový most a všechny dostal na druhou stranu. Potom vysílačkou požádal velitelství o leteckou podporu. Jejich bombardéry vyhodily most do vzduchu a mise byla splněna.“

„Počkej, tohle vám fakt říkala paní katechetka?“ „No, ne přesně. Ale kdybych ti to řekl tak, jak to říkala ona, nevěřila bys mi.“

Spousta raněných v OASE - obrazem

Amputace palce:

Otevřená zlomenina holenní kosti, bezvědomí a následná zástava srdce:

Poranění hlavy a otevřená zlomenina předloktí:

Otřes mozku a krvácení z nosu:

Zlomenina klíční kosti a tepenné krvácení z podklíčkové tepny:

Popáleniny II. a III. stupně:

Zvracení po vypití dezinfekčního prostředku:

10. celorepublikové setkání ZA LANO 29.5.2010 Svitavy

Jubilejní 10. celorepublikové setkání rodičů dětí s postižením Za lano, které proběhlo 29. května 2010 pod záštitou místostarostky města Svitavy Mgr. Marcely Sezemské, tentokrát uvítalo město Svitavy v prostorách multifunkčního vzdělávacího komunitního a kulturního centra FABRIKA SVITAVY. Na setkání jsme mohli přivítat 24 rodičů celkem ze šesti krajů.

Úvodního slova se ujal Milan Svojanovský, který nás mile přivítal a i přes nevelkou účast rodičů projevil spokojenost se zastoupením šesti krajů - Pardubického, Olomouckého, Moravskoslezského, Zlínského, Jihomoravského a Vysočiny. S radostí také oznámil nové spuštění webových stránek www.zalano.cz. Zavzpomínal na jedno z prvních setkání, kdy se Za lano rozjíždělo a rodiče se začali scházet v době, kdy pobírali příspěvek na osobu blízkou a v přípravách byl zákon o sociálních službách. Mimo jiné podotkl, že ohlédnutím zpátky můžeme vidět dosažené úspěchy, které i přes nelehké boje stálo za to uskutečnit.

Velmi milým a věrným hostem byla paní poslankyně Ing. Alena Páralová, která nás podpořila svým vlídným slovem a jako vždy její srdečnost uměla pohladit naše ustarané duše. Účastnila se i pracovních tématických skupin, kde pozorně naslouchala všem úskalím a zkušenostem nás rodičů. Všichni jsme byli rádi, že si udělala čas a na setkání přijela. Na závěr nás ujistila, že i přes její odchod z politiky se bude velmi ráda Za lana účastnit. S každým se osobně rozloučila podáním ruky a vyjádřila pochopení a podporu nás pečujících. Rozloučili jsme se potleskem a velikým DÍKY.

Celé 10. Setkání Za lano bylo ve znamení společné práce, lidského pochopení, sdílení se, vzájemného respektu a obrovské srdečnosti. Hlavním tématem jarního setkání bylo „CESTA K OSAMOSTATŇOVÁNÍ DĚTÍ A NÁS PEČUJÍCÍCH“. Úvodní slovo k tématu měla Lenka Svojanovská. Již při úvodním seznamovacím kolečku mnoho rodičů podotklo, že přijeli převážně za účelem tohoto tématu, protože je pro ně velmi aktuální a těší se na inspiraci, kterou si odnesou domů. Z mého pohledu bylo téma OSAMOSTATŇOVÁNÍ velmi dobře vybráno, bylo zajímavé, přínosné, uvědomělé a obohacující pro každého zúčastněného. Opravdu každý řešil svůj individuální problém od samostatného výběru oblečení, sebeobsluhy, uvědomění si důsledků svých rozhodnutí, samostatnosti až po integraci dětí do mimoškolních aktivit, základních a středních škol, zajištění chráněného bydlení a samozřejmě využívání osobní asistence, která je podle zkušeností rodičů využívajících tuto službu hodně těžké rozhodnutí přijmout osobního asistenta do své rodiny, ale pro děti jeden z nejdůležitějších kroků k osamostatnění.

Velmi zajímavé bylo zjištění jedné maminky, která se zaměřila na to, jak o svých dětech povídáme. Nehovoříme o svém dítěti jako o jedinci, nýbrž se se svým dítětem spojujeme a mluvíme „my jezdíme

do školy“, „my děláme úkoly“, „my se sprchujeme“, „my večeříme“ - mluvíme dítě + matka = my a pokud se toto nenaučíme odstříhnout a nenaučíme se dělit dítě a sami sebe, tak to může mít velmi nepříjemný dopad nejen na dítě, ale i na nás samotné.

Na otázku „Co nás ještě čeká v osamostatňování dítěte a nás pečujících“ jsme všichni odsouhlasili vědomí, že je před námi ještě dlouhá cesta, kterou musíme ujit.

V odpoledních hodinách proběhly pracovní tematické skupinky rodičů, kde byl větší prostor pro každého se zapojit. Zamýšleli jsme se rovněž nad otázkami konkrétní pomoci v osamostatňování některou službou a jak můžeme my sami ovlivnit návaznou péči. Výstupy z těchto skupin byly velmi zajímavé a myslím, že každý si s sebou odnášel popsané pracovní listy s nápady a radami, které mu pomůžou ujit zase o několik kroků dopředu.

Na závěr bych řekla, že 10. jarní setkání Za lano bylo pro nás všechny příjemně stráveným sobotním dnem naplněným srdečným pochopením každého s každým. Odcházela jsem s pocitem spokojenosti a cítila jsem totožné pocity i ostatních rodičů. Všichni projevíli upřímný zájem i nadále společně táhnout za jedno lano a těší se na podzimní ostravské setkání, kterým se odstartuje druhá desítka. Takže NAVIDĚNOU.

Gabriela Čumpelíková

Tématické dílny...

... pro rodiče pečující o děti s postižením v Jodových sanatoriích Klimkovice.

Služba RODINNÝ PRŮVODCE vyjela za rodiči dětí, které se léčí s neurologickým nebo pohybovým postižením v Jodových sanatoriích Klimkovice. Z podnětu Lenky Svojanovské a dětské lékařky MUDr. Marie Luxové, která zde působí, vznikl blok tří tematických dílen s tituly: „Já a mé rozhodování“, „Já a mé vztahy“ a „Já a mé dítě“. Cílem těchto setkání, lektorovaných Lenkou Svojanovskou, je pomoci rodičům obnovit či najít nové zdroje motivace při péči o dítě se zdravotním postižením, pochopit průběh konfliktu a poznat způsoby, jak jej lze přirozeně zvládat. S tím souvisí i získání nových komunikačních dovedností a technik použitelných v běžném životě.

Jedno setkání trvá přibližně dvě hodiny. Po jeho skončení mají rodiče možnost klást dotazy týkající se tématu lektorce a dotazy týkající se sociálně-právní problematiky přítomným pracovnícím služby. O děti je v té době postaráno v herně, kde jim asistují zaměstnanci odlehčovací služby RESPIT. V květnu proběhly první dvě tematické dílny, kterých se zúčastnilo 15 maminek, které do Klimkovic přijely se svými dětmi z celé České republiky. Účastnice tematických dílen hodnotily ve svých zpětných vazbách tuto akci

jako velmi přínosnou aktuálností tématu i způsobem podání. Velký dík patří lektorce, personálu sanatorií, asistentům RESPITu i organizátorům.

Monika Olšaníková

Vyhodnocení odlehčovací služby RESPIT za rok 2009

Očima našich uživatelů

Jsme velice rádi, že 89% našich uživatelů je spokojeno s organizací a fungováním naší služby, 78% ocenilo brzkou informovanost o naší službě, ať už ohledně konkrétní asistence či jiného vyřízení, 78% uživatelů ví, že mají možnost vyjádření se ke službě, asistenci a dalším věcem ve službě, více než 60% uživatelů bylo spokojeno s přiděleným, vybraným asistentem, přes 60% uživatelů nevidí ve službě nedostatky (my přesto víme, že je stále co zlepšovat ☺).

V čem vám především odlehčujeme? Zajištění nácviků k samostatnosti pro syna/dceru. Kontakt dítěte/mladého dospělého s vrstevníky. Můžete se věnovat ostatním dětem. Odpočinek vás rodičů /pečujících osob. Vyplnění času dítěte/mladého dospělého.

Jaké vám přinášíme výhody? Asistence probíhá doma, je levná, práci vykonávají tvůrčí a kreativní asistenti. Asistent se věnuje synovi/dceři a já odpočívám. Probíhá podle našich časových potřeb; nabízí nácviky k soběstačnosti. Dcera/syn je s jinou osobou, než s rodičem. Poskytování služby také mimo Ostravu.

Jsme velice rádi, že služba a její organizace vyhovuje 78% uživatelům, kteří by na ní nic neměnili. Ceníme si také toho, že naší službě přejete dlouhé úspěšné pokračování v budoucnu.

Očima asistentů odlehčovací služby

Více než 75% asistentů je spokojeno s organizací služby, ví, že se mohou ke službě vyjádřit a jsou spokojeni s přípravou - školení, které proběhnou, než jdou poprvé asistovat k uživateli. Asistenti si uvědomují, že služba rodičům uživatelů/dětí a mladých odlehčuje a oni mají čas třeba pro „svou realizaci“; jako druhou výhodu vidí možnost asistence doma, v přirozeném prostředí. Doufáme, že jste a budete spokojeni také v roce 2010.

Lenka Sládková

Odměňovací Víkend dobrovolníků 18.- 20. 6. 2010

V pátek ve čtyři hodiny jsme měli sraz v Bráně, kde jsme se všichni dobrovolníci sešli, zabalili a mohli jsme vyrazit. Kam?? No přece na tajné místo, které nám dobrovolníkům zůstalo přísně utajeno a mělo to být pro nás překvapení, které pro nás připravily Ivetka s Pájou. Všichni jsme s napětím a očekáváním sledovali cestu, kampak nás vezou a nikomu cesta na tajné místo nic neříkala, a tak jsme dál pokračovali s napětím. Zhruba za hodinu a půl jsme dojeli do Křížova, kde se naše cílovým místem stal Arctic park.

Když jsme dojeli, přivítal nás milý personál, který nám objasnil, kde se nacházíme a šli jsme se ubytovat. První malé překvapení pro nás bylo zjištění, že bydlíme v jurtě (mongolský stan), kde se nacházely poschod'ové postele. A to jsme nevěděli, že těchto překvapení bude za celý víkend víc. Poté následovala večeře, pak nás navštívil švédský generál a rytíř z německého řádu rytířů, kteří nás zavedli k nedalekému hradu Sovinci. Zde nám něco málo řekli o hradu a pak jsme se rozdělili do družstev, která měla v následujícím dni proti sobě válčit. Mezi švédské válečníky patřili

Michal, Radka, Barunka, Lucka a švédský generál byla Ivetka. Ostatní byli německými rytíři, Michal, Denda, Nicole, Monika, Panda, která se následující dne stala kolaborantem a přeběhla k nepřátelům. Naším rytířem byla Pája.

Zbytek večera jsme strávili u historického válečného filmu, který nás měl naladit na nastávající boj, byla to klasika *Statečné srdce*, u kterého jsme si většina utřeli nejednu slzičku. Poté jsme ulehli znavení a s očekáváním na nový den.

Ráno jsme posnídali, vedoucí našich týmů nám objasnili, co nás dnes čeká a nemine a mohli jsme se vrhnout do následujících úkolů se zdravou ale dravou soutěživostí. Sobotní program se skládal z jízdy na koni, hřebelcování koní, střelbě z luku, ve kterém byli o malinko lepší němečtí válečníci, z lekce chození na skákacích botech, paintballu, který skončil remízou a z horolezecké stěny, na jejímž vrcholu byla naše večere - špekáčky. Všechny tyto atrakce byly neuvěřitelně super, myslím, že jsme si je všichni užili a některým se zalíbily natolik, že nevěděli kdy přestat:-D. Získanou večeri jsme si opekli a spapali, uzavřeli jsme smír a vypili všichni dohromady pohár míru, složený z národních nápojů obou zemí.

Pak jsme vyrazili na večerní prohlídku hradu, kde nás provedla milá paní průvodkyně, která nám řekla blíže o historii a o hradu samotném. Než jsme šli na prohlídku hradu, museli jsme splnit úkol, který nám naši generálové dali minulého dne, a to ztvárnění básně podle nás, každý jsme to pojali svým způsobem a přitom jsme se nasmáli. Večer jsme si zaspívali, zatančili a i v nás dobrovolníkůch jsou stále malé děti, tak jsme si zahráli na schovávanou, u které jsme se dost nasmáli.

V sobotu ráno jsme se nasnídali, zabalili a holky nám řekly další překvapení, které nikdo nečekal, že se půjdeme podívat do nedaleké Pradědovy galerie. Navštívili jsme toto vyřezávané a dřevěné místočko, kde jsme shlédli plno zajímavých exponátů, poblblí na dřevěných kolotočích pro dospělé a nafotili spoustu krásných fotek. Ještě cestou domů jsme zašli na oběd a poté s plnými spokojenými bříšký jsme se vydali na cestu domů.

Tento víkend bych shrnula takto, z mého pohledu byl velice netradiční, adrenalinový, zajímavý, jednoduše peckový. Zkusili jsme si a zažili parádní věci, které nemáme možnost moc denně vyzkoušet a víkend se moc a moc holkám povedl, za což mají naši velkou pochvalu a dík. Bylo to super☺.

Nicole Majčíniková, dobrovolnice

Známé osobnosti – závěrečná BRÁNA

Do Brány zavítaly slavné osobnosti. Stalo se tak ve čtvrtek 17.6. v rámci tématu Slavné osobnosti. Návštěvníky byli Lukáš Červenka a Ivo Marták. Oba jsou herci Divadla loutek v Ostravě, takže nám o své práci řekli pár slov. Také si s námi zahráli loutkové divadlo, pohádku O veliké řepě. Do té se aktivně zapojili malí i velcí Bráňáci. Když jsme ale dohráli, oba museli jít jinam. Vystřídala je ale jiná známá osobnost; přijela se na nás podívat Verča Macošková s Honzou a Šimonkem.

Dále jsme si zaspívaly několik písní bez hudebního doprovodu, následně se na CD pustily Písničky z pohádek. Celou akci provázela krásná atmosféra, ostatně jako vždy. Příjemně jsme si poseděli venku, sluníčko nám svítilo. Nakonec se s námi Pája rozloučila před prázdninami a popřála nám hodně štěstí. A my se všichni těšíme, až se zase uvidíme v září.

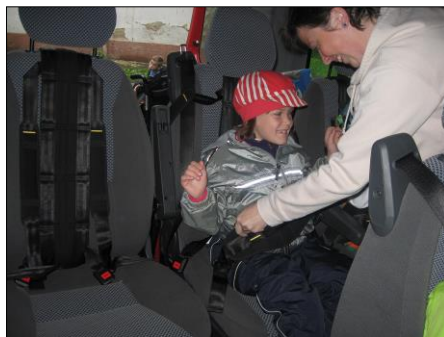
Radka Kypastová,
dobrovolnice

Hercům Divadla loutek Ostrava Lukáši Červenkovi a Ivu Martákovi děkujeme za návštěvu a za nabídku další spolupráce. Jsme rádi, že i tak známé osobnosti jsou ochotné a dobročinné.

Pavla Staňková

Dinopark 22.5.2010

Do dinoparku jsme se vydali na výlet a bylo to moc krásné a zajímavé. Více u fotek ☺

1. Nejdříve jsme se museli dostat do auta.

2. Museli jsme se hezky zapasovat, pásy opravdu drží ☺

3. Už jsme tam,
DINOPARK ☺

4. Čekáme, až nás pustí do 3D kina na film Příběh Mláděte.

5. Už za chvíli začíná film, všichni jsme napjatí. Film byl moc pěkný, plný 3D efektů.

6. Museli jsme projít strmým a nebezpečným mostem, ze kterého šel strach, jen se na něho podívat...a ten pták...no fuj:-D

7. Nejdelší dinosaurus, který kdy byl, myslím, že měřil 25metrů.

8. Co na to říct...všichni se tulili☺

9. Projížd'ka vláčkem, kde se stala nebezpečná věc a to, že utekl Tyranosaurus Rex, ale vše dobře dopadlo. Video z projížd'ky ke shlédnutí v BRÁNĚ.

10. Ano paní zubařko, zuby za chvíli odpadnou, nečistí si je.

11. Držte ho pořááádně☺

12. Přežili jsme všichni ☺

Děkujeme, že jsme se mohli podívat do DINOPARKU, sluníčko nám svítilo a bylo moc fajn. Tak třeba zase příště.

Pavla Staňková

Výstavy v ÁMOSU

Tak nám zase popošel čas směrem k hlavně dětmi vytouženým prázdninám a nám dospělým zaslouženým dovoleným. Proto bychom se opět rádi podělili o něco z toho, co jsme v průběhu května - června prožívali my, vaši Ámosáci.

Jednou z plánovaných výstav byly **Dny textilních řemesel**, na které jsme jako obvykle pozvali děti z místních základních škol v doprovodu učitelů, zajistili jsme naše stálice - řemeslníky, aby na pomyslném nebi užitečných snah tvořili výrobky a dotvářeli atmosféru v historických kostýmech, které jim mj. moc slušely. Letos jsme se rozhodli ozvláštnit naši nabídku aktivit tkaním na stavu a proto jsme přizvali paní z vesničky soužití, aby dětem předvedla ukázkou tkalcovských technik a sami si mohli vyzkoušet tkaní koberců, které dále poslouží jako dárek pro lidi z Domova pokojného stáří v Ostravě-Heřmanicích. Kupodivu se stav pod náporom dětské vervy nerozpadl a mohli jsme ho předat s ulehčením zpět. O víkendu přišla paličkovat naše Kaňokovic Liduška a šlo jí to náramně. Hlouček dospěláků i dětí chtivých z řad veřejnosti jí radostně pokukoval přes rameno a ti šťastnější usedli po jejím boku, aby si tuto techniku vyzkoušeli. Výzdobu sálu dotvářely muzejní exponáty kolovrátků, člunků, vřeten a dalších zajímavostí z depozitáře Ostravského muzea,

kteří nám byly ochotně zapůjčeny a také ukázky krojů z Helpy od naší Lucie. Výzdobu sálu dotvářely muzejní exponáty kolovrátků, člunků, vřeten a dalších zajímavostí z depozitáře Ostravského muzea, které nám byly ochotně zapůjčeny a také ukázky krojů z Helpy od naší

Sál zpestřily i nádherně batikované kusy látek z „manželáků“ a tapiserie výtvarníků a výstavních panelů vypůjčených z Muzea v Brně. Děti byly velmi snaživé, šikovné a zručně malovaly na hedvábí, drhaly přátelské náramky, pyšnily se navzájem indiánskou technikou mola,

kdy vrstvily, prostřihávaly a lepily na sebe barevné kousky plsti, aby jim vznikl originální vzor jejich vlastní představivosti. Oblíbenou atrakcí byl potisk na trika, my domácí jsme oškubávali místní zelenající se křoviny před příchodem do práce, aby si děti užily rozmanitosti tvarů listů a mohly je zvětšit na svých výtvorech, doma zažehlit a nosit. Vedoucí dne podávali kvalitní výklad doplněný o hádanky typu: „Co je to koutnice?“ a k čemu se používal poměrně dlouhý ručně vyšívaný kus látky, naaranžovaný na bocích pracovních stolů, aby pobaveně sledovali dohady dětí, a pak jim odhalili tajemství předků a historických souvislostí.

Souběžně s textilem probíhá naše další interaktivní výstava „Komunikujeme“. Bude u nás i během prázdnin a děti na ní získávají nové poznatky, mapují znalosti z výuky ve škole a doplňují je o termíny jako je např. vlnostroj, zvukovod, infračervené záření, termografie, jsou vtaženy do domína a bludiště a oblíbenou se stala potrubní pošta, kdy po vložení své zprávy do plastového vajíčka ji mohou pumpováním poslat do cílové stanice tak, aby si ji adresát mohl přečíst. Proto vám k vašim prázdninovým úvahám nabízíme možnost přidat se a rozšířit řady návštěvníků účastí na našich domácích projektech.

Rádi vás přivítáme na výstavišti Černá louka v pavilonu C, a to v době určené veřejnosti. 24.7.-30.7.-výstavy Komunikujeme a Dobrodružství na hradě. 23.8.-29.8.2010-Komunikujeme a Zdeněk Miler dětem. Po-pá 10°-18°, so-ne 14°-18°. Prázdninovou pohodu přeje za Ámosáky

Činnost projektu VÝZVA v roce 2007 až 2009 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Úřady práce
Biskupství ostravsko-opavské

NROS ze sbírky Pomozte dětem!
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu ze sbírky Světluška
Nadace Naše dítě
Nadace OKD
Nadace Divoké husy
Dámský klub Ostrava

K2 Atmitec s.r.o.	HUDECZEK SERVICE, s.r.o.
MTA Ostrava, s.r.o.	ARP GROUP s.r.o.
ZAM-SERVIS s.r.o.	Ing. Leo Chřibek
OC Galerie Ostrava-Třebovice	ha-vel family, s.r.o.
ArcelorMittal Ostrava a.s.	ha-vel internet, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.	GMP MIX, a.s.
PHILIPS Consumer Luminaires Czech Rep. s.r.o.	Restaurace Eucalyptus
Karel Ježek Q-ELEKTRIK	INTENA
Makyča interiéry (www.makycainterieriery.cz)	

Pavel Kuchař, Mecislav Hudeczek, Marek Matula, manželé Řehořkovi, Čadanovi, Davidovi, Hodečkovi, Kunčarovi, Kolouchovi, Mikovi, Hurníkovi, Třetinovi

Projekt RODINA & HANDICAP je spolufinancován Evropskou unií, MMR a Moravskoslezským krajem

Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči o.s. v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Jazyková úprava MUDr. Jana Zuchnická. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: jzuchnický@prorodiny.cz

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@prorodiny.cz, www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: ČS Ostrava č.ú.: 1660723399/0800

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.

střeďisko VÝZVA

Syllabova 19 (areál bývalé nemocnice)

703 86 Ostrava-Zábřeh

tel: 552 301 406

e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Naši činnost podpořili

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

OSTRAVA!!!

Moravskoslezský
kraj

PHILIPS